

[Helge von Rosen.]

overtage, hvis man garanterede for f. eks. D-markveksler. Det mener jeg ikke behøver at være tilfældet. Det, jeg har tænkt på, var en garanti over for den belånende udenlandske bank, som selvfølgelig vil have garantien i D-mark; men der kan da udmærket godt være regres over for den danske eksportør for et eventuelt tab på valuta-transaktionen.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg takker hr. Jørgen Peder Hansen for det initiativ, han nys tog her fra talerstolen. Jeg skal indrømme, at der ikke er tvivl om, at denne sag efterhånden er begyndt at blive lidt hastende, for tiden går jo, og eksporten går med. Men det er som sagt et spørgsmål, jeg skal overlade til folketinget.

Til hr. Helge von Rosen vil jeg gerne sige, at hvis der nu ikke skulle blive udvalgsarbejde, tror jeg, vi skal drøfte det sidste spørgsmål ovre i handelsministeriet, så vi sikrer os, at vi i alt fald forstår hinanden. Det er lidt vanskeligt at drøfte disse meget udviklede materier her, men jeg skal gerne stille både mig selv og den fornødne sagskundskab i ministeriet til rådighed, så vi opnår den fulde forståelse af det.

Så er der spørgsmålet om Lloyd's. Lloyd's er enestående derved, at de netop følger det princip, at de tager enhver risiko, men de tager også enhver præmie. Der er eksempler, hvor en mand har villet livsforsikre sig og fået at vide, at præmien var 95 pct. om året, hvilket altså vil sige, at man ventede, han ville falde om inden så forfærdelig længe. Det er næppe et system, man inden for den organiserede kreditgaranti vil kunne gå ind for. Eksportkreditrådet skal ledes på forretningsmæssig måde, og man kunne på den anden måde meget let komme ind på at gå fra en forretningsmæssig vurdering af fordele og risici over til, skal vi sige gambling, måske lidt lotterispil: vinder han, eller vinder jeg? Dette så jeg nødig knæsat.

(Kort bemærkning).

Jørgen Peder Hansen: Den korte bemærkning skal gå ud på, at ifald der optages forhandlinger imellem hr. Helge von Rosen og handelsministeren i handelsministeriet om dette specielle problem, kunne jeg

tænke mig, at jeg fik resultatet af disse forhandlinger tilstillet i skriftlig form.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg beklager, at jeg ikke tilføjede, at jeg anså dette for at være en selvfølge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1967.

(Udvalgets betænkning med tilhørende forslag til folketingsbeslutning (nr. XX) findes i tillæg B. sp. 451).

Sagen sattes til forhandling.

Poul Dam: Som det fremgår af betænkningen fra ombudsmandsudvalget, har jeg ikke uden videre ment at kunne tilslutte mig flertallets standpunkt, som jo er det traditionelle: man indstiller, at folketinget skal tage ombudsmandens beretning til efterretning. Ombudsmandsinstitutionen har nu virket i mange år og virket til almindelig tilfredshed. Det betyder imidlertid ikke, at der er grund til at lade alt gå af sig selv, at der er grund for folketinget til at undlade at beskæftige sig kritisk og velvilligt med det, som ombudsmanden udretter. Det er ikke et spørgsmål om kritik af den nuværende ombudsmand; det er først og fremmest et spørgsmål om at drage grænserne for ombudsmandens virke så nøjagtigt, som det overhovedet er muligt. Den eksisterende lov og instruksen har ganske naturligt ikke kunnet tage alle de mange forskellige problemer i betragtning, som måtte opstå hen ad vejen.

Jeg har i den beretning, som er afgivet for året 1967, hæftet mig ved to sager, hvor jeg mente at der var anledning til at drøfte, om ombudsmandens udtalelse var helt i